

PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA RĪKOJUMS

2004. gada 22. decembrī *

Lieta T-303/04 R II

European Dynamics SA, Atēnas (Grieķija), ko pārstāv S. Papass [*S. Pappas*],
advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienų Komisiju, ko pārstāv L. Parpala [*L. Parpala*] un E. Manhīvs [*E. Manhaeve*], pārstāvji, kam palīdz Dž. Staiks [*J. Stuyck*], advokāts, kas norādīja
adresi Luksemburgā

atbildētāja,

par lūgumu, pirmkārt, apturēt Komisijas 2004. gada 4. jūnija Lēmuma [DIGIT/R2/CTR/mas D (2004) 811] izpildi par otrās vietas piešķiršanu grupas, kuras locekle ir prasītāja, atbilstoši uzaicinājumam uz konkursu iesniegtajam piedāvājumam par

* Tiesvedības valoda — angļu.

informātikas pakalpojumu sniegšanu, un, otrkārt, apturēt Komisijas 2004. gada 14. jūlija Lēmuma [DIGIT/R2/CTR/mas D (2004) 811] izpildi, ar kuru noraidītas 2004. gada 21. jūnija, 1., 5. un 8. jūlija sūdzības par līguma piešķiršanu citai grupai.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Prāvas rašanās fakti, tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 1 *European Dynamics SA* darbojas informācijas un komunikāciju tehnoloģiju nozarē, tostarp arī Eiropas iestāžu labā.
- 2 Pēc 2001. gada 16. martā izsludinātā uzaicinājuma uz konkursu ADMIN/DI/0005 *ESP (External Service Providers)* Komisija noslēdza vairākus pamatlīgumus par ārējo pakalpojumu sniegšanu informātikas jomā, piemērojot publisko iepirkumu piešķiršanas sistēmu, kas ir paredzēta 1998. gada 11. jūnijā Komisijas publicēto Vispārējo nosacījumu informātikas līgumiem, 1.4. punktā gadījumiem, kad ir vairāki iepirkumu realizētāji (turpmāk tekstā — “rinda”). Kopējais iepirkums tika sadalīts

deviņās daļās, tai skaitā 4. daļā, kas saistīta ar ārējo pakalpojumu sniegšanu datu vadības un informācijas sistēmu jomā (turpmāk tekstā — “ESP 4. daļa”), un 5. daļā, kas attiecas uz ārējo pakalpojumu sniegšanu attiecībā uz interneta un intraneta pakalpojumiem (turpmāk tekstā — “ESP 5. daļa”).

- 3 2001. gada 5. novembrī Komisija noslēdza Pamatlīgumu DI-02432-00 ar līgumslēdzēju, kas bija izvēlēts kā pirmais rindā *ESP* 5. daļā, proti, ar grupu, ko veidoja *European Dynamics*, *IRIS SA*, *Datacep SA*, *Primesphere SA* un *Reggiani SpA* (turpmāk tekstā — “ESP 5. grupa”).
- 4 2001. gada 16. oktobrī Komisija noslēdza Pamatlīgumu DI-02432-00 ar līgumslēdzēju, kas bija izvēlēts kā pirmais rindā *ESP* 4. daļā, proti, grupu, ko veidoja *Trasys SA* un *Cronos Luxembourg SA*, kura vēlāk kļuva par *Sword Technologies SA* (turpmāk tekstā — “ESP 4. grupa”).
- 5 2003. gada 27. decembrī Komisija izsludināja uzaicinājumu uz konkursu ADMIN/DI2/PO/2003/192 *ESP-DIMA* “Pakalpojumu sniegšanai uz vietas un ārpus tās attiecībā uz informācijas vadības sistēmām un Eiropas Komisijas informācijas sistēmām, ieskaitot to izveidošanu, apkopi un citas ar to saistītās darbības” (turpmāk tekstā — “konkurss *ESP-DIMA*”).
- 6 Pēc šī konkursa Komisijas iestādēm un prasītājam bija sarakste un pārrunas par problēmām konkursos, istenojot *ESP* 5. daļu un *ESP* 4. daļu, — prasītāja būtībā uzskatīja, ka *ESP* 5. daļa netika pilnā mērā izmantota *ESP* 4. daļas labā, un tiem pieteikumiem par konkursa *ESP-DIMA* atcelšanu, ko iesniedza prasītāja. Prasītāja uzskatīja, ka šai procedūrai vairs nav nekādas jēgas, jo tā vietā, lai izmantotu konkursu *ESP-DIMA* *ESP* 4. daļas aizpildīšanai, kuras budžeta griesti bija sasniegti, Komisijai vajadzēja izmantot *ESP* 5. daļu.

- 7 Lai precizāk atainotu pamata prāvas starp Komisiju un prasītāju faktus par konkursa *ESP-DIMA* vajadzību un *ESP* 4. daļas un *ESP* 5. daļas īstenošanu, ir jāskata Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2004. gada 10. novembra rīkojums lietā T-303/04 R *European Dynamics/Komisija*, Krājums, II-0000. lpp., (turpmāk tekstā — “10. novembra rīkojums”), ar ko ir noraidīts pirmais šajā lietā iesniegtais pieteikums par pagaidu noregulējumu.
- 8 2004. gada 20. februārī sabiedrības *European Dynamics*, *IRIS*, *Datacep* un *Reggiani* (tātad sabiedrības, kas veido *ESP* 5. grupu, izņemot sabiedrību *Primesphere*, turpmāk tekstā — “*ED* grupa”) iesniedza kopīgu piedāvājumu konkursā *ESP-DIMA*.
- 9 2004. gada 2. jūnijā Komisija piešķīra *ESP-DIMA* iepirkumu. Rindā pirmais pasūtījuma saņēmējs bija grupa, ko veidoja sabiedrības *Trasys*, *Sword Technologies*, *Intrasoft International SA* un *TXT SpA* (tātad *ESP* 4. grupa kopā ar vēl diviem partneriem, turpmāk tekstā “*ESP-DIMA* grupa”). *ED* grupa tika izvēlēta par otro iespējamo līgumslēdzēju rindā, aiz kuras bija citi piedāvātāji trešajā un ceturtajā vietā.
- 10 Ar 2004. gada 4. jūnija vēstuli šie rezultāti tikai paziņoti visiem dalībniekiem, ieskaitot *ED* grupu (turpmāk tekstā — “lēmums par iepirkuma piešķiršanu”).
- 11 Ar 2004. gada 8. jūnija faksu *European Dynamics* lūdza sniegt papildu ziņas par lēmumu par iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu. Komisija atbildēja ar 2004. gada 9. jūnija vēstuli, kurā tā sniedza precīzākas ziņas par katra atsevišķā kritērija tehniskās izvērtēšanas rezultātiem.

- 12 Ar 2004. gada 14. jūlija vēstuli (turpmāk tekstā — “pamatojuma vēstule”), Komisija atbildēja uz *European Dynamics* minētajā vēstulē uzdotajiem jautājumiem un atteicās nodot tai novērtējuma ziņojuma kopiju, jo tā saturot informāciju, kas ir citu piedāvātāju komercnoslēpums. Attiecībā uz to, ka pastāv šaubas par konkursa *ESP-DIMA* izsludināšanas nepieciešamību un par priekšlikumu izmantot *ESP 5.* daļu pakalpojumu sniegšanai, kas attiecas uz *ESP 4.* daļu, Komisija paziņoja, ka Informātikas ģenerāldirektorāts (ĢD) 2004. gada 30. janvāra vēstulē norādīja, ka, tā kā abas daļas attiecas uz pilnīgi atšķirīgiem iepirkumiem, nav iespējams pāriet no vienas daļas uz otru tikai tāpēc, ka vēl nav sasniegti vienas no tām budžeta griesti. Konkursa izsludināšana daļai, kuras budžeta griesti vairāk nevar tikt paaugstināti, ir vienīgais piemērotais līdzeklis un tas atbilst Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulai (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.).
- 13 2004. gada 15. jūlijā Komisija nosūtīja no lēmuma par iepirkuma piešķiršanu izrietošos līgumus četrām izvēlētajām grupām, ieskaitot *ED* grupu kā otro līgumslēdzēju (Pamatlīgums DIGIT-04551-00), nosakot, ka līgumslēdzējiem ir jānosūta parakstīti līgumi atpakaļ līdz 2004. gada 30. jūlijam.
- 14 Ar prasības pieteikumu, kas reģistrēts Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 29. jūlijā, prasītāja, pamatojoties uz EK līguma 230. panta ceturto daļu, cēla prasību, pirmkārt, atcelt *ESP-DIMA* konkursa procedūru, tas ir — paziņojumu par paredzamo iepirkumu 2003/S249-221337 *ESP-DIMA* un konkursu *ESP-DIMA* – un, otrkārt, atcelt Komisijas lēmumus par piedāvājumu sarindošanu, t.i., par iepirkumu piešķiršanu un pamatojuma vēstuli.
- 15 Ar atsevišķu dokumentu, kas reģistrēts Pirmās instances tiesas kancelejā tajā pašā dienā, prasītāja iesniedza pieteikumu Pirmās instances tiesai lemt par lietas izskatīšanu paātrinātā procesā, pamatojoties uz Pirmās instances tiesas Reglamenta 76.a pantu.

- 16 Ar atsevišķu dokumentu, kas reģistrēts Pirmās instances tiesas kancelejā tajā pašā dienā, prasītāja iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu, prasot atcelt lēmuma par iepirkuma piešķiršanu izpildi un pamatojuma vēstuli, lai aizkavētu līguma noslēgšanu ar *ESP-DIMA* grupu līdz brīdim, kad Pirmās instances tiesa izlems lietu pēc būtības (turpmāk tekstā — “pirmais pieteikums”).
- 17 2004. gada 30. jūlijā Komisija saņēma *ED* grupas parakstītu līgumu. Dažas trūkstošās pilnvaras tika iesniegtas Komisijai līdz 2004. gada 4. augustam. Šajā datumā Komisijas rīcībā bija visi pasūtījumu *ESP-DIMA* līgumu oriģināli, kurus bija parakstījuši visi līgumslēdzēji.
- 18 Tā kā prasītāja ir iesniegusi pieteikumu par pagaidu noregulējumu attiecībā uz lēmuma par pasūtījuma piešķiršanu izpildi, Komisija 2004. gada 4. augustā nolēma atlikt iepirkuma *ESP-DIMA* četru līgumu parakstīšanu.
- 19 Pēc pirmā pieteikuma Komisija savus apsvērumus iesniedza 2004. gada 26. augustā. Prasītāja un Komisija nolēma iesniegt otru dokumentu sēriju, un tās iesniedza savus apsvērumus, attiecīgi, 2004. gada 23. septembrī un 15. oktobrī.
- 20 Savos 2004. gada 23. septembra apsvērumos prasītāja prasa uzlikt Komisijai pienākumu iesniegt noteiktu skaitu dokumentu, proti, cenu prasības un statistiku par *ESP* 4. daļas izpildi (turpmāk tekstā — “attiecināmie dokumenti”).

- 21 2004. gada 2. novembrī prasītāja nosūtīja Pirmās instances tiesas kancelejai vēstuli, kurā tā izteica virkni papildu apsvērumu par Komisijas 2004. gada 15. oktobra apsvērumiem un prasīja Pirmās instances tiesas priekšsēdētājam ņemt tos vērā, pieņemot savu lēmumu. Prasītāja it īpaši paziņoja, ka divi ziņojumi, kas pievienoti Komisijas 2004. gada 15. oktobra apsvērumiem, ko sniedza *EuroDB* 2004. gada 22. martā un *Dun & Bradstreet* 2004. gada 26. jūlijā, par tās finansiālo situāciju bija “kļūdaini un novecojuši”. Šī vēstule tika atzīta par lietas materiālu un iesniegta Komisijai saskaņā ar Reglamenta 105. panta 1. punktu.
- 22 Ar 2004. gada 9. novembra vēstuli Pirmās instances tiesas sekretārs informēja prasītāju, ka Pirmās instances tiesa ir izlēmusi neizskatīt lietu paātrinātā procesā.
- 23 Ar 10. novembra rīkojumu Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs noraidīja pirmo pieteikumu, to pamatojot ar to, ka prasītājas iesniegtie pierādījumi nav pietiekami, lai apmierinošā veidā konstatētu, ka, ja netiks veikti prasītie pasākumi, tai tiks nodarīts būtisks un neatgriezenisks kaitējums un ka tai nav izdevies pierādīt to, ka apstākļi atbilst steidzamības prasībām, tāpēc pieteikums par pagaidu noregulējumu varēja tikt noraidīts, neizsakoties par tā pieņemamību, kā arī nepārbaudot, vai ir izpildīti visi nosacījumi pagaidu pasākumu noteikšanai.
- 24 Ar šo pašu rīkojumu Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs tāpat arī noraidīja prasītājas pieteikumu saistībā ar attiecīgajiem dokumentiem, nolemjot, ka tiem nav nozīmes, pārbaudot pieteikumu par pagaidu regulējumu, un ka līdz ar to nav iemesla noteikt pasākumus sakarā ar prasītājas pieprasītajiem dokumentiem.

- 25 2004. gada 18. novembrī Komisija parakstīja līgumu ar *ESP-DIMA* grupu.
- 26 Šādos apstākļos ar atsevišķu dokumentu, kas reģistrēts Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 22. novembrī, prasītāja saskaņā ar EKL 242. pantu un Reglamenta 104., 108. un 109. pantu iesniedza šo pieteikumu par pagaidu noregulējuma noteikšanu, kurā tā prasa apturēt lēmuma par piešķiršanu un pamatojuma vēstules izpildi. Prasītāja atkārtoja savu lūgumu Pirmās instances tiesas priekšsēdētājam uzlikt Komisijai pienākumu iesniegt attiecīgos dokumentus.
- 27 2004. gada 1. decembrī Komisija iesniedza savus apsvērumus par šo pieteikumu. Tā lūdza priekšsēdētāju noraidīt pieteikumu kā nepieņemamu un pakārtoti — kā nepamatotu. Komisija lūdz noraidīt pieteikumu par attiecīgo dokumentu iesniegšanu, pamatojoties uz to, ka prasītāja nav iesniegusi informāciju, kas pierādītu šo dokumentu saistību ar šo tiesvedību.

Juridiskais pamatojums

Par pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu

- 28 Atbilstoši EKL 242. pantam un 243. pantam, kā arī EKL 225. panta 1. punktam Pirmās instances tiesa var, ja pastāv noteikti apstākļi, pieprasīt apturēt apstrīdētā akta izpildi vai noteikt nepieciešamos pagaidu pasākumus.

- 29 Reglamenta 104. panta 2. punkts nosaka, ka pieteikumos par pagaidu pasākumu veikšanu norāda strīda priekšmetu, apstākļus, kas nosaka steidzamību, kā arī faktiskos un tiesību pamatus, kuri sākotnēji šķietami (*fumus boni juris*) pamato prasītos pagaidu pasākumus. Šie nosacījumi ir kumulatīvi tādā veidā, ka pieteikums par pagaidu pasākumu veikšanu ir jānoraida pat tad, ja nepastāv tikai viens no tiem (Tiesas priekšsēdētāja 1996. gada 14. oktobra rīkojums lietā C-268/96 P(R) *SCK* un *FNK*/Komisija, *Recueil*, I-4971. lpp., 30. punkts.). Pagaidu noregulējuma tiesnesis vajadzības gadījumā arī izsver iesaistītās intereses (Tiesas priekšsēdētāja 1999. gada 29. jūnija rīkojums lietā C-107/99 R Itālija/Komisija, *Recueil*, I-4011. lpp., 59. punkts).
- 30 Prasītajiem pasākumiem turklāt jābūt pagaidu tādā nozīmē, ka ar tiem netiek iepriekš izlemti jautājumi par tiesībām vai lietas faktiem, kā arī tie neietekmē vēlāk pieņemamā lēmuma pamata prāvā turpmākās sekas pēc būtības (Tiesas priekšsēdētāja 1995. gada 19. jūlija rīkojums lietā C-149/95 P(R) Komisija/*Atlantic Container Line* u.c., *Recueil*, I-2165. lpp., 22. punkts).
- 31 Turklāt šis kopīgās pārbaudes ietvaros pagaidu noregulējuma tiesnesim ir piešķirtas plašas izvērtēšanas pilnvaras, un tas var brīvi noteikt, ņemot vērā lietas īpašos apstākļus, veidu, kādā dažādi nosacījumi var tikt pārbaudīti, kā arī šīs pārbaudes kārtību, jo neviena Kopienas tiesību norma neparedz iepriekšējas analīzes shēmu, lai izvērtētu nepieciešamību noteikt pagaidu pasākumu (iepriekš minētais rīkojums lietā Komisija/*Atlantic Container Line* u.c., 23. punkts).
- 32 Saskaņā ar Reglamenta 109. pantu, "ja pieteikumu par pagaidu pasākumu noraida, tas neliedz lietas dalībniekam, kas to iesniedza, iesniegt jaunu pieteikumu, pamatojoties uz jauniem faktiem".
- 33 Tā kā, ņemot vērā lietas materiālus, pagaidu noregulējuma tiesnesis uzskata, ka viņa rīcībā ir visas ziņas, kas vajadzīgas, lai pieņemtu lēmumu par pieteikumu par pagaidu pasākumiem, un nav nepieciešams uzklaut lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumu.

Lietas dalībnieku argumenti

- 34 Prasītāja lūdz Pirmās instances tiesas priekšsēdētāju atzīt tās pieteikumu par pamatotu, jo jaunie fakti papildina pirmajā pieteikumā izteikto argumentāciju.
- 35 Prasītāja apgalvo, ka 10. novembra rīkojums ir balstīts uz kļūdainām ziņām, it īpaši tas attiecas uz kļūdām *EuroDB* un *Dun & Bradstreet* ziņojumos, kas datēti, attiecīgi, ar 2004. gada 22. martu un 26. jūliju (turpmāk tekstā — “Sākotnējie ziņojumi”), kuri ir iesniegti Komisijai pirmā pieteikuma izskatīšanas procedūras ietvaros, kaut gan Komisijas rīcībā bija minēto ziņojumu izlabotie varianti un tā neinformēja par to Pirmās instances tiesu.
- 36 Par Komisijas uzvedību prasītāja vispārīgā veidā paziņoja, ka tā ved “nepieteiktu karu”, kas izpaužas prasītājas ierakstīšanā atbildētājas izsludināto piedāvājumu iesniedzēju konkursa “melnajā sarakstā”. Šajā sakarā prasītāja apgalvo, ka skaitļi, kas attiecas uz Komisijas maksātajām summām par *ESP* līgumu 2., 4. un 7. daļu, pierāda, ka visas grupas, kurās ietilpst *Trasys SA* vai *Sword Technologies SA* (abas *ESP* 4. grupas locekles), pārstāv pārmērīgi augstu patēriņa līmeni. Prasītāja apgalvo, ka šis pārmērīgi augstais patēriņa līmenis var izrietēt no lūgumiem norādīt cenu, ko izdevusi Komisija *ESP* konkursa ietvaros, un par šīm cenām tā pieprasa informāciju.
- 37 Prasītāja piebilst, ka *ESP-DIMA* iepirkuma īstenošana patiesībā nozīmē *ESP* 5. daļas beigas, jo *ESP-DIMA* seko *ESP* 4. daļai, ko Komisija nepareizi izmantoja par sliktu *ESP* 5. daļai.

- 38 Ņemot vērā šos faktus un aktuālo finanšu situāciju, prasītāja apgalvo, ka tiks nodarīts neatgriezenisks kaitējums, ja prasītie pagaidu pasākumi netiks noteikti.
- 39 Prasītāja uzskata, ka 10. novembra rīkojums ir balstīts uz kļūdainu informāciju par tās finansiālo situāciju, proti, ka tai ir liels klientu skaits, tostarp Eiropas iestādes, valsts institūcijas un starptautiskas sabiedrības, un ka tās finansiālais stāvoklis ir uzskatāms par “labu”, tās pārdošanas, rentabilitātes un kopējo aktīvu rādītāji ir pozitīvi (10. novembra rīkojuma 79. punkts).
- 40 Prasītāja apgalvo, ka jaunās ziņojumu versijas, *Dun & Bradstreet* 2004. gada 2. novembra ziņojums un *EuroDB* ziņojums, kuri ir pievienoti šim pieteikumam (turpmāk tekstā — “jaunie ziņojumi”), parāda, ka saskaņā ar 2003. gada decembrī apstiprinātajiem skaitļiem tās kalendārā gada darījumu apjoms samazinājās no 16 miljoniem EUR 2001. gadā uz 14 miljoniem EUR 2002. gadā un 10 miljoniem EUR 2003. gadā. Jaunie ziņojumi atklāj, ka vairākas iepriekšējos ziņojumos minētās sabiedrības vairāk nav pieskaitāmas pie prasītājas piegādātājiem vai klientiem. Saistībā ar šo tā uzsver, ka tās klientu skaits ir samazinājies no 200 uz 15, ka tā nepiedalās “liela mēroga projektos”, izņemot tajos, kas attiecas uz Komisiju, kā *ESEM*, *ESP* 5. daļa un pamatlīgumi ar Budžeta ĢD, un ka tai nepieder neviens nekustamais īpašums.
- 41 Turklāt prasītāja apgalvo, ka veida, kādā Komisija izsludināja *ESP* 5. daļu, un pārējo ar to parakstīto līgumu dēļ tai būs jāatlaiž 30 % no sava personāla līdz gada beigām.
- 42 Par tās ienākumu samazināšanos un tās personāla locekļu atlaišanu *ESP* 5. daļas nepareizas izsludināšanas dēļ, prasītāja uzskata, ka šādas ienākumu samazināšanās

sekas nevar tikt viegli pārvarētas, ja vien tās finansiālā situācija neuzlabosies. Visos gadījumos ciestais kaitējums, kas nav tikai finansiāls, nav labojams. Tas izriet no attiecīgā zaudējuma apjoma, ievērojamiem izdevumiem, kas būtu radušies, sniedzot pakalpojumus *ESP* 5. daļā, kā arī fakta, ka šī daļa pārstāvēja lielāko tās projektu un budžeta, kas ir samazinājies, daļu.

- 43 Komisija stingri noraida prasītājas apgalvojumu par tās neobjektīvo attieksmi un mājieniem, saskaņā ar kuriem tā apzināti, ar pierādīšanas mērķi atsauca uz kļūdainām ziņām pirmajā pieteikumā. Pēc Komisijas domām šie apgalvojumi, kas ir īpaši būtiski un var tikt analizēti kā apmelojumi, ir pilnīgi nepamatoti un nepareizi. Komisija nopietni noliedz, ka tās rīcībā bija jauni ziņojumi laikā, kad tā iesniedza Sākotnējos ziņojumus Pirmās instances tiesai. Patiesībā tā saņēma jaunus ziņojumus tikai tad, kad tai 2004. gada 24. novembrī tika paziņots šis pieteikums. Prasītājas apgalvojumi, ka Sākotnējie ziņojumi satur nepareizas vai novecojušas ziņas, ir absurdi, jo ziņojumi ir balstīti uz sarunām ar prasītājas pārstāvjiem un tie tika sastādīti kā pierādījumi pēdējās finansiālajai kapacitātei pasūtījumu konkursa *ESP-DIMA* ietvaros.
- 44 Kā apgalvo Komisija, šis pieteikums ir acīmredzami nepieņemams.
- 45 Pirmkārt, pieteikumam nav priekšmeta, jo prasītāja nemēģina panākt līguma ar *ESP-DIMA* grupu noslēgšanas izpildes atlikšanu.
- 46 Otrkārt, šis pieteikums faktiski ir analizēts sūdzībā par 10. novembra rīkojumu, nevis jaunā pieteikumā par pagaidu pasākumiem.

- 47 Treškārt, pieteikums neatbilst Reglamenta 104. panta prasībām, jo tas neatbilst prasībām, kādas ir noteiktas pagaidu pasākumu noteikšanai, proti, steidzamība, *fumus boni juris* un prasītājas interešu priekšrocība.
- 48 Ceturtkārt, kaut gan pieteikums ir balstīts uz Reglamenta 108. un 109. pantu, nepastāv neviens jauns fakts vai apstākļu izmaiņa, kas paredzēta šajās normās un ar ko varētu pamatot tā pieņemamību. Komisija atzīmē, ka jaunie ziņojumi nesatur “jaunus faktus” vai “apstākļu izmaiņas”, kas norādītas Reglamenta 108. un 109. pantā. Ja tā ir un ja šajā gadījumā šie ziņojumi ir sastādīti “patiesajā laikā”, proti, pēc klienta pieprasījuma, lietas dalībnieki varētu atsākt procedūru, vienkārši sastādot jaunus šāda veida ziņojumus.
- 49 Komisija uzsver, ka katrā ziņā ziņojumi nesatur jaunus faktus, jo tie neradās pēc 10. novembra rīkojuma (*Dun & Bradstreet* ziņojums ir datēts ar 2004. gada 2. novembri, bet *EuroDB* ziņojumam nav datuma), jo tie ir balstīti uz finanšu datiem, kas apstiprināti 2003. gada beigās, un tie katrā ziņā nesatur jaunus faktus, kas varētu grozīt Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 10. novembra rīkojumā minētos apsvērumus par steidzamību. Komisija apgalvo, ka tieši pretēji — jaunais ziņojums atklāj, ka prasītājas finansiālā situācija nevar apdraudēt tās eksistenci. Apstāklis, ka jaunie ziņojumi atklāj tās klientu skaita samazināšanos, neko nemaina faktā, ka prasītājai vēl joprojām ir daudz klientu, kā tā norāda savā interneta lapā. Visbeidzot, prasītājas izteikums par tās personāla locekļu atlaišanu ir tieši pretējs faktam, ka tās interneta lapā ir norādīts tas, ka tā aktīvi meklē lielu darbinieku skaitu, it īpaši “darbam pēdējos Eiropas Komisijas projektos”.

- 50 Papildus Komisija uzskata, ka, ja Pirmās instances tiesa uzskatītu pieteikumu par pieņemamu, iepriekš atspoguļotie fakti skaidri atklāj, ka nav nekādas steidzamības, kā Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs to pamatoti apgalvoja savā 10. novembra rīkojumā.
- 51 Visbeidzot, Komisija uzsver, ka viennozīmīgi intereses nosliecas tai par labu, jo izpildes apturēšana skar citu pretendentu, ar kuriem tā ir noslēgusi līgumus, intereses.

Pagaidu noregulējuma tiesneša apsvērumi

- 52 Vispirms ir jākonstatē, ka šajā pieteikumā, kas veido jaunu pieteikumu par pagaidu pasākumiem tās pašas pamata prasības ietvaros kā pirmais pieteikums, prasītāja atsauca uz Reglamenta 108. un 109. pantu un mēģina panākt pagaidu pasākumus, kas ir identiski tiem, ko tā prasīja pirmajā pieteikumā, proti, ka jāaptur lēmuma par iepirkuma piešķiršanu un pamatojuma vēstules izpilde.
- 53 Pirmais pieteikums tika pilnībā noraidīts ar 10. novembra rīkojumu.
- 54 Prasītājai atsaucoties uz Reglamenta 108. pantu, nepaskaidrojot iemeslus, tā apgalvo, ka saskaņā ar šo normu pēc viena lietas dalībnieka lūguma attiecīgo rīkojumu var jebkurā laikā mainīt vai vēlāk atcelt, mainoties apstākļiem. Katrā ziņā šī norma attiecas uz gadījumiem, kad rīkojumā tiek noteikti pagaidu pasākumi. Tā nav piemērojama, ja pieteikums par pagaidu noregulējumu ir noraidīts. Šādi gadījumi ir regulēti Reglamenta 109. pantā (šajā sakarā skat. Tiesas 2002. gada 14. februāra rīkojumu lietā C-440/01 P(R) Komisija/Artemdogan, *Recueil*, I-1489. lpp., 62.–64. punkts).

- 55 Saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 109. pantu “pieteikuma par pagaidu pasākumiem noraidījums nekavē lietas dalībnieku, kas to iesniedza, iesniegt citu pieteikumu, kas balstīts uz jauniem faktiem”.
- 56 Šajā situācijā, kad pirmais pieteikums ir noraidīts un šis pieteikums ir balstīts uz apgalvoto jauno faktu pastāvēšanu, tas var tikt atzīts par pieņemamu tikai, ja izpildīti Reglamenta 109. pantā minētie nosacījumi (skat. šajā sakarā Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2001. gada 8. oktobra rīkojumu lietā T-236/00 R II *Stauner* u.c./Parlaments un Komisija, *Recueil*, II-2943. lpp., 46. punkts.
- 57 Prasītājam ir jāpierāda, ka ir izpildīti nosacījumi, kas atļauj iesniegt papildu pieteikumu un kuri noteikti Reglamenta 109. pantā.
- 58 Prasītāja tomēr nav pierādījusi, ka šajā gadījumā ir izpildīti visi šie nosacījumi.
- 59 Ievadā ir jāatzīmē, ka prasītāja nav mēģinājusi skaidri pierādīt, kādā veidā šajā pieteikumā minētie fakti ir jāuzskata par “jauniem faktiem” saskaņā ar Reglamenta 109. pantu.
- 60 Par “jauniem faktiem” saskaņā ar Reglamenta 109. pantu ir jāuzskata fakti, kas ir parādījušies pēc tā rīkojuma pieņemšanas, ar kuru noraidīts pirmais pieteikums par pagaidu pasākumiem, vai ko prasītāja nevarēja iekļaut savā pirmajā pieteikumā, vai iesniegt pirmā rīkojuma pieņemšanas procedūras laikā un kas ietekmē šīs lietas izvērtēšanu (šajā sakarā skat. iepriekš minēto rīkojumu lietā *Stauner* u.c./Parlaments

un Komisija, 49. punkts; skat. pēc analogijas ar jēdzienu "apstākļu izmaiņa", kas noteikts Reglamenta 108. pantā, iepriekš minēto rīkojumu lietā Komisija/*Artedogan*, 63. un 64. punkts; Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2002. gada 4. aprīļa rīkojumu lietā T-198/01 R *Technische Glaswerke Ilmenau*/Komisija, *Recueil*, II-2153. lpp., 123. punkts, un 2004. gada 21. janvāra rīkojumu lietā T-245/03 R *FNSEA u.c./Komisija*, *Recueil*, II-271. lpp., 129. punkts).

- 61 Nevienam no elementiem, uz kuriem prasītāja atsaucas šajā pieteikumā, nevar uzskatīt par jaunu faktu Reglamenta 109. panta izpratnē.
- 62 Būtībā prasītāja balstās uz jaunajiem ziņojumiem un atkārtoti noteiktus argumentus, kas jau ir izvirzīti pirmajā pieteikumā attiecībā uz *ESP* 5. daļas nozīmību tās darbībā kopumā un tās budžetam un to, ka *ESP* 5. daļas iespējami nepareizā īstenošana ietekmē tās darbību, personālu un budžetu.
- 63 Šī pieteikuma 3. punktā minētie argumenti par prasītājas ienākumu izmaiņām no 16 miljoniem EUR 2001. gadā uz 10 miljoniem EUR 2003. gadā ir jau pirmajā pieteikumā, un 10. novembra rīkojumā tie tiek skaidri uzskatīti par tādiem, kas nepierāda, ka prasītājas eksistence varētu tikt apdraudēta (51., 75. un 76. punkts). Abstrahējoties no apstākļa, ka tāpat kā pirmajā pieteikumā, prasītāja pat nemēģina pierādīt, kā šāda ienākumu samazināšanās var apdraudēt tās eksistenci, 2003. gada finansiālā informācija, kas jau ir minēta pirmajā pieteikumā, nevar tikt uzskatīta par jauniem faktiem, kas minēti Reglamenta 109. panta izpratnē.

- 64 Šie apsvērumi tāpat arī attiecas uz argumentiem, kas minēti šī pieteikuma 3., 5. un 6. punktā attiecībā uz *ESP* 5. daļas īstenošanu un to, kā tā var ietekmēt prasītājas darbību, personālu un budžetu, it īpaši attiecībā uz liela skaita personāla locekļu atlaišanas iespēju. Šie argumenti neatklāj, ka eksistētu jauni fakti. Tie patiešām jau ir izvirzīti pirmajā pieteikumā un tie ir skaidri noraidīti ar 10. novembra rīkojumu (49.–52. un 81. punkts).
- 65 Šī pieteikuma 4. punktā minētās ziņas nav piemērotas, lai analizētu steidzamības stāvokli, un tāpēc tās nevar radīt šaubas par secinājumiem, kas izdarīti 10. novembra rīkojumā. Katrā ziņā šīs ziņas attiecas uz *ESP* iepirkumu dažādu daļu vēsturiskajiem patēriņa līmeņiem. Prasītāja neapgalvo un ziņojums nesniedz ziņas par to, ka šie dati satur jaunus faktus, kas ir parādījušies pēc 10. novembra rīkojuma pieņemšanas vai ko prasītāja nevarēja paziņot šī rīkojuma pieņemšanas procedūras laikā. Tās tāpēc nesatur jaunus faktus Reglamenta 109. panta izpratnē.
- 66 Prasītāja piebilst attiecībā uz jaunajiem, šim pieteikumam pievienotajiem ziņojumiem, ka tie tikai apliecina to, ka tās finansiālā situācija ir sliktāka nekā atspoguļots iepriekšējos ziņojumos, it īpaši, ka tās ienākumi kopš 2003. gada ir samazinājušies, ka tās klientu un piegādātāju saraksts, kas ir atainots iepriekšējos ziņojumos, ir nepareizs un ka tai nepieder neviens nekustamais īpašums.
- 67 Kā Komisija pamatoti ir norādījusi savos apsvērumos, jaunie ziņojumi nav uzskatāmi ne par “jauniem faktiem”, kas minēti Reglamenta 109. pantā, ne arī pat par apstākļu izmaiņām.

- 68 Ir jāatzīmē, pirmkārt, ka ziņojumi nav jauni, jo prasītāja varēja tos iesniegt tās procedūras laikā, kuras rezultātā tika pieņemts 10. novembra rīkojums. *Dun & Bradstreet* 2004. gada 2. novembra ziņojums ir senāks par 10. novembra rīkojumu, turpretim *EuroDB* ziņojumam nav datuma. Šie divi dokumenti ir balstīti uz datiem pirms 10. novembra, it īpaši uz 2004. gada 1. novembrī notikušajām sarunām ar prasītājas vadības locekļiem (*Dun & Bradstreet* ziņojums, 2. lpp.), un uz finanšu informāciju, kas atklāj stāvokli sabiedrībā 2003. gada beigās (*Dun & Bradstreet* ziņojums, 4. lpp., un *EuroDB* ziņojums, 3. lpp.). Prasītāja tātad varēja iesniegt jaunus ziņojumus, kad tā rakstīja Pirmās instances tiesai 2004. gada 2. novembrī. Ir jāatgādina, ka pēc prasītājas pieprasījuma Pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā tās 2004. gada 2. novembra vēstuli.
- 69 Otrkārt, jaunie ziņojumi nesatur datus, ko prasītāja nevarēja iesniegt procedūras laikā, kuras rezultātā ir pieņemts 10. novembra rīkojums. Ar tādiem finanšu ziņojumiem kā šie ziņojumi vienkārši pārbauda sabiedrības finansiālo stāvokli, pamatojoties uz informāciju, ko ieguvuši ziņojumu autori. Viņi varēja konstatēt papildu pierādījumus prasītājas finansiālajam stāvoklim, bet viņi negroza patiesos faktus, kas raksturīgi šim stāvoklim. Kā Komisija pamatoti uzsver savos apsvērumos, ja pati šo ziņojumu, kas tika sastādīti "reālajā laikā" pēc klienta pieprasījuma un kuri ir balstīti uz lielu daudzumu šī klienta iesniegto datu, pastāvēšana (pretēji reālajam finanšu stāvoklim, ko viņi pārbaudīja), tiktu uzskatīta par "jaunu faktu" Pirmās instances tiesas Reglamenta 109. panta izpratnē, lietas dalībniekiem būtu iespējams bezgalīgi balstīties uz jauniem faktiem, vienkārši pasūtot jaunu ziņojumu, neņemot vērā to, ka tās finanšu stāvoklis nav reāli mainījies.
- 70 Šajā sakarā prasītāja ziņas, kas attiecas uz tās patieso finansiālo stāvokli, pilnībā varēja sniegt pirmajā pieteikumā vai savā atbildē uz Komisijas apsvērumiem par šo pirmo pieteikumu. Tai nebija nepieciešami ārēji finanšu ziņojumi, lai pierādītu, ka tai ir noteikts klientu skaits vai ka tai nepieder nekustamais īpašums. Turklāt, tā kā attiecīgie ziņojumi varēja tikt iegūti tieši klienta pieteikuma laikā, nevar uzskatīt, ka

prasītāja pati nevarēja iesniegt ziņojumus laikā, kad tai bija jāpamato sava atsaukšanās uz steidzamību pirmajā pieteikumā.

- 71 Kā apgalvots 10. novembra rīkojumā, prasītāja katrā ziņā nebija iekļāvusi pirmajā pieteikumā datus, kas pamatotu tās argumentu saskaņā ar kuru, ja netiks veikti prasītie pagaidu pasākumi, tās finansiālā situācija kļūs tāda, ka tās eksistence būs apdraudēta. Tikai jauno ziņojumu pastāvēšanas fakts nemaina prasītājas finanšu stāvokli pirmā pieteikuma iesniegšanas laikā vai 10. novembra rīkojuma parakstīšanas laikā. Saistībā ar šo ir grūti iedomāties, ka prasītājas finanšu situācija ir pietiekami izmainījusies īsajā divu nedēļu periodā starp 10. novembra rīkojuma pieņemšanu un brīdi, kad šis pieteikums par pagaidu pasākumiem tika iesniegts, vai pat periodā pēc pirmā pieteikuma. Prasītāja, starp citu, neapgalvo, ka tā ir noticis.
- 72 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka šos divus ziņojumus nevar uzskatīt par jauniem faktiem Reglamenta 109. panta izpratnē.
- 73 Cita starpā ir jāatzīmē, ka katrā ziņā jauno ziņojumu satura pārbaude, kas analizē prasītājas finansiālo situāciju laikposmā līdz 2004. gada 10. novembrim, kura atklāj, ka vispārējā finansiālā stāvokļa attīstība būtiski neatšķiras no tās, kas ir aprakstīta Sākotnējos ziņojumos. Tātad nebūtu dabiski apšaubīt 10. novembra rīkojumā izdarītos secinājumus, saskaņā ar kuriem prasītāja nav pierādījusi, ka, ja netiks veikti prasītie pasākumi, tā atradīsies stāvoklī, kas var apdraudēt tās pašu eksistenci vai neatgriezeniski mainīt tās stāvokli tirgū (10. novembra rīkojuma 73. punkts).

- 74 Kā Komisija ir pamatoti uzsvērusi savos apsvērumos, *Dun & Bradstreet* 2004. gada 26. jūlija ziņojums un šis pat sabiedrības 2004. gada 2. novembra ziņojums raksturo prasītājas vispārējo finanšu stāvokli tādiem pat vārdiem kā “diezgan labu” (*fair*), finanses novērtējot ar “2A3”. Sākotnējais *EuroDB* ziņojums raksturo prasītājas finansiālo stāvokli kā “labu” (*good*), kamēr jaunais sabiedrības ziņojums nesatur nevienu šāda veida apzīmējumu. Jaunajā *Dun & Bradstreet* 2004. gada 2. novembra ziņojumā ir papildināts, ka prasītāju “iespējams raksturot kā pašfinansējošu apmierinošā līmenī”. Šī ziņojuma saturs arī negroza apsvērumu, kas izteikts 10. novembra rīkojumā, saskaņā ar kuru prasītājam ir liels klientu skaits un tā piedalās dažādos projektos. Lai gan viņi min mazāku klientu skaitu, jaunie ziņojumi atklāj, ka prasītājam ir 27 klienti (jaunais ziņojums *Dun & Bradstreet*, 3. lpp.), ieskaitot lielākos klientus kā Komisija, Eiropas Kopienų Statistikas birojs (*Eurostat*), Eiropas Kopienų Oficiālo publikāciju birojs un Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centrs (*Cedefop*) (*EuroDB* ziņojums, 2. lpp.). Pati prasītāja atzīst, ka tā turpina piedalīties lielākajos Komisijas projektos. Kā Komisija uzsver šajos apsvērumos, šos konkrētos faktus apstiprina prasītājas interneta lapa.
- 75 Visbeidzot, ir arī jāpiebilst, ka katrā ziņā ne jauno ziņojumu pastāvēšana, ne to saturs nevar ietekmēt secinājumus, kas izdarīti 10. novembra rīkojumā.
- 76 Jauno ziņojumu pastāvēšana neradīja šaubas par 10. novembra rīkojumā izteiktajiem apsvērumiem, saskaņā ar kuriem prasītāja nav juridiski pietiekami pierādījusi, ka minētais kaitējums varētu rasties apstrīdēto aktu dēļ vai ka zaudējumi varētu tikt uzskatīti par būtiskiem un neatgriezeniskiem atbilstoši Pirmās instances tiesas judikatūrai (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2000. gada 20. jūlija rīkojumu lietā T-169/00 R *Esedra*/Komisija, *Recueil*, II-2951. lpp., 43. punkts, un 2004. gada 27. jūlija rīkojumu lietā T-148/04 R *TQ3 Travel Solutions Belgium*/Komisija, Krājums, II-3207. lpp., 41. punkts, un tajā minēto judikatūru). Šis rīkojums nav balstīts uz Sākotnējo ziņojumu saturu, bet vispirms tieši uz faktu, ka prasītāja nav pierādījusi cēloņsakarības pastāvēšanu starp minētajiem zaudējumiem un aktiem, kuru izpildes atcelšana ir prasīta (10. novembra rīkojuma 66.–70. punkts), un, visbeidzot, uz faktu, ka prasītāja nav pierādījusi elementus, kas attiecas uz tās

finansiālo stāvokli un kuri var likt pagaidu noregulējuma tiesnesim secināt, ka tās pastāvēšana ir apdraudēta līdz brīdim, kad Pirmās instances tiesa izlems lietu pēc būtības (75. un 76. punkts), vai iesniegusi pierādījumus, kas pierāda, ka stāvoklis tirgū varētu tikt neatgriezeniski mainīts (81. punkts).

- 77 Ņemot vērā iepriekš minēto, nevar uzskatīt, ka šis pieteikums atklāj jaunu faktu pastāvēšanu Reglamenta 109. panta izpratnē vai katrā ziņā, ka fakti varētu likt apšaubīt secinājumus, kas izdarīti 10. novembra rīkojumā.
- 78 No tā izriet, ka, nepastāvot jauniem faktiem, šis pieteikums ir jānoraida kā nepieņemams.

Par lūgumu savākt pierādījumus, pieprasot Komisijai uzrādīt dokumentus

Lietas dalībnieku argumenti

- 79 Prasītāja atkārtó lūgumu, ko tā ir izteikusi 2004. gada 23. septembra apsvērumos pirmā pieteikuma sakarā, proti — Pirmās instances tiesas priekšsēdētājam uzdot Komisijai iesniegt attiecīgos dokumentus, jo tie var liecināt, ka *ESP* 4. un *ESP* 5. daļas izpilde ir nepareiza un notiek daļēji par labu *ESP* 4. grupai un ka tiem tādējādi ir nozīme, lai ievērotu viņu aizstāvības tiesības, un ka tās palīdzētu Pirmās instances tiesai. To iegūšana pat varētu būtiski ietekmēt Pirmās instances tiesas spriedumu.

- 80 Komisija uzskata, ka lūgums veikt pierādījumu savākšanas pasākumus var tikt noraidīts, pamatojoties uz to, ka prasītāja nekādā ziņā nav pierādījusi tās apstrīdētā dokumenta lietderību pretēji tam, ko prasa Tiesas judikatūra.

Pagaidu noregulējuma tiesneša vērtējums

- 81 Kā jau ir norādīts 10. novembra rīkojumā, prasītājas lūgums par attiecīgā dokumenta iesniegšanu var tikt saprasts tikai kā pierādījumu savākšanas vai procesa organizatoriskie pasākumi.
- 82 Saskaņā ar Reglamenta 105. panta 2. punktu, Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs lemj, vai ir izdodams rīkojums par pierādījumu savākšanu. Reglamenta 65. pants precizē, ka ar pierādījumu savākšanas pasākumiem, cita starpā, tiek saprasta dokumentu iesniegšana. Reglamenta 64. pants ļauj Pirmās instances tiesai noteikt procesa organizatoriskos pasākumus, tai skaitā arī noteikt dokumentu vai citu materiālu, kas attiecas uz lietu, iesniegšanu.
- 83 Tā kā šis pieteikums par pagaidu noregulējumu ir noraidāms, jo tas neatbilst Reglamenta 109. panta prasībām, pagaidu noregulējuma tiesnesis uzskata, ka attiecīgajiem dokumentiem nav sakara ar pieteikuma par pagaidu noregulējumu pārbaudi un līdz ar to nav nosakāmi pasākumi sakarā ar attiecīgajiem prasītājas pieprasītajiem dokumentiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS

izdod rīkojumu:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;**
- 2) jautājumu par tiesāšanās izdevumiem atlikt.**

Izdots Luksemburgā 2004. gada 22. decembrī.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

B. Vesterdorf